RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2712/77

af 28. november 1977

om åbning, fordeling og forvaltning af et fællesskabstoldkontingent for ananaskonserves, ikke i skiver, halve skiver eller spiraler, med oprindelse i udviklingslande

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (1),

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg (2), og

ud fra følgende betragtninger:

Ved den fælles hensigtserklæring om udvikling af handelsforbindelser med Sri Lanka, Indien, Malaysia, Pakistan og Singapore (3) har Fællesskabet erklæret sig rede til at søge egnede løsninger på de problemer, der måtte opstå på det handelsmæssige område for de nævnte lande;

for flere asiatiske lande inden for Commonwealth og særlig for Malaysia, er ananaskonserves en vigtig eksportvare, for hvilken handelsudvekslingerne risikerer at blive påvirkede som følge af udvidelsen af Fællesskabet; ordningen med generaliserede præferencer kan udgøre en løsning på problemer af denne art, og det vil derfor være hensigtsmæssigt at lade visse former for ananaskonserves være omfattet af ordningen med generaliserede præferencer;

Det europæiske økonomiske Fællesskab har i UNCTAD tilbudt at indrømme toldpræferencer for visse forarbejdede landbrugsvarer, der henhører under kapitel 1—24 i den fælles toldtarif og har oprindelse i udviklingslande; den præferencebehandling, som dette tilbud indebærer, består dels — for visse varer, der omfattet af den i forordning (EØF) nr. 1059/69 fastlagte handelsordning — af en nedsættelse af det faste element, der pålignes disse varer i medfør af den nævnte forordning, og dels — for varer, der omfattes af enhedstold — af en nedsættelse af denne told; præferentielle indførsler af de pågældende varer kan ske uden mængdemæssige begrænsninger; der bør dog, på grund af på den ene side følsomheden for frugt- og grønsagskonservessektoren i almindelighed og på den anden side nødvendigheden af at sikre AVS-staternes interesser på dette område, fastsættes en særlig ordning for ananaskonserves, ikke i skiver, halve skiver eller spiraler, som består i nedsættelse af den told, der anvendes på denne vare, inden for rammerne af et fællesskabskontingent;

det omhandlede tilbud indeholder en klausul, som fastslår, at Fællesskabet har fremsat det ud fra den antagelse, at alle de vigtigste industrialiserede lande, som er medlemmer af OECD, deltager i indrømmelsen af præferencer og gør sig tilsvarende bestræbelser i så henseende; desuden fremgår det særligt af de konklusioner, der er truffet inden for UNCTAD, at dette tilbud samtidig med at det er af midlertidig karakter, ikke udgør en bindende forpligtelse, og især at det senere helt eller delvis kan trækkes tilbage; denne mulighed kan blandt andet anvendes for at afhjælpe ugunstige situationer, som kunne opstå i AVS-staterne som følge af iværksættelsen af den generelle præferenceordning;

toldpræferencerne er blevet anvendt siden andet halvår af 1971, og der findes anledning til fortsat at anvende dem i året 1978;

således bør Fællesskabet for 1978 åbne et fællesskabstoldkontingent for de omhandlede varer med oprindelse i de i bilaget nævnte lande og territorier dels inden for 45 000 tons og til en told på 12 % forhøjet med afgift på sukkeret i tilfælde, hvor sukkerindholdet overstiger 17 % i vægt for varer henhørende under pos. ex 20.06 B II a) 5 aa), og 19 % i vægt for varer henhørende under pos. ex 20.06 B II b) 5 aa);

i henhold til protokol nr. 23, som er bilagt tiltrædelsesakten (4), anvendes den generelle toldpræferenceordning i sin helhed i de nye medlemsstater fra den 1. januar 1974;

dette toldkontingent bør forbeholdes for varer med oprindelse i de omhandlede lande og territorier; begrebet »varer med oprindelse i« fastlægges efter frem-

(1) EFT nr. C 266 af 7. 11. 1977, s. 16.
(2) Udtalelse afgivet den 26.—27. 10. 1977 (endnu ikke offentliggjort i EFT).
(3) EFT nr. L 73 af 27. 3. 1972, s. 195.
(4) EFT nr. L 73 af 27. 3. 1972, s. 14.

gangsmåden i artikel 14 i Rådets forordning (EØF) nr. 802/68 af 27. juni 1968 om den fælles definition af begrebet »varers oprindelse« (1);

der bør sikres stadig og lige adgang for alle importører i Fællesskabet til det nævnte kontingent og anvendelse uden afbrydelse af de for disse fastsatte satser for alle indførsler af de pågældende varer til alle medlemsstater, indtil disse kontingenter er opbrugt; en ordning for udnyttelse af disse fællesskabstoldkontingenter på grundlag af en fordeling mellem medlemsstaterne synes at ville respektere kontingenternes fællesskabskarakter med hensyn til ovennævnte principper; med henblik herpå og inden for denne udnyttelsesordning kan de faktiske afskrivninger på kontingenterne ikke ske for andre varer end de, der er forevist i tolden med angivelse til fri omsætning og vedlagt et oprindelsescertifikat;

for at tage hensyn til udviklingen i indførslerne til de forskellige medlemsstater af de pågældende varer bør kontingentmængderne deles i to dele, hvoraf den første del fordeles mellem medlemsstaterne, medens den anden del udgør en reserve til senere at dække behovet i de medlemsstater, som har opbrugt deres oprindelige kvota; den således tilvejebragte reserve bidrager desuden til at undgå en neutralisering af kontingentmængder til skade for de pågældende udviklingslande og er i overensstemmelse med de nævnte formål, som er at forbedre ordningen med generaliserede præferencer; for at give importørerne i hver medlemsstat en vis sikkerhed er det hensigtsmæssigt at fastsætte den første del af fællesskabskontingentet på et niveau, som i dette tilfælde kunne ligge på 80 % af kontingentmængden;

på grundlag af de foreliggende statistiske data, som kun dækker en forholdsvis kort periode, og som bør afvejes under hensyntagen til de prognoser, der kan foretages for kontingentperioden, kan den procentvise fordeling af den første del fastlægges således:

Benelux	4,9 %
Danmark	1,9 %
Tyskland	20,5 %
Frankrig	0,5 %
Irland	1,0 %
Italien	2,0 %
Det forenede Kongerige	69,2 %;

medlemsstaternes første kvoter af de pågældende varer kan opbruges mere eller mindre hurtigt; for at tage hensyn hertil og undgå enhver afbrydelse er det vigtigt, at enhver medlemsstat, som næsten helt har opbrugt sin oprindelige kvota, trækker en tillægskvota på reserven; dette træk bør hver medlemsstat foretage, når hver af dens tillægskvoter er næsten opbrugt, så ofte som reserven tillader det; de oprindelige kvoter og tillægskvoterne skal gælde indtil kontingentperiodens udløb; dog synes det hensigtsmæssigt at tillade medlemsstaterne at begrænse udøvelsen af deres samlede forpligtelser til træk på reserven til et niveau på højst 40 % af deres første kvote; denne form for forvaltning kræver et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen, som særlig skal kunne følge kontingentmængdernes udnyttelsesgrad og underrette medlemsstaterne herom;

såfremt der på en bestemt dato i kontingentperioden findes en større uudnyttet del i en medlemsstat, skal denne stat tilbageføre en betydelig procentdel heraf til reserven for at undgå, at en del af fællesskabstoldkontingentet forbliver uudnyttet i en medlemsstat, medens den kunne udnyttes i andre medlemsstater;

da kongeriget Belgien, kongeriget Nederlandene og storhertugdømmet Luxembourg er sammensluttet i og repræsenteret af Den økonomiske union Benelux, kan enhver foranstaltning i forbindelse med forvaltningen af de kvoter, som tildeles denne økonomiske union, træffes af et af dens medlemmer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Fra den 1. januar til den 31. december 1978 åbnes i Fællesskabet et fællesskabstoldkontingent på 45 000 tons for indførsel af ananaskonserves, ikke i skiver, halve skiver og spiraler, henhørende under følgende positioner i den fælles toldtarif: ex 20.06 B II a) 5, ex 20.06 B II b) 5, ex 20.06 B II c) 1 dd) og ex 20.06 B II c) 2 bb). Inden for rammerne af dette toldkontingent suspenderes satsen til 12 % med en afgift på sukkeret i de ananasprodukter, der har et sukkerindhold på over 17 vægtprocent for varer henhørende under pos. ex 20.06 B II a) 5 aa), og på 19 % i vægt for varer henhørende under pos. ex 20.06 B II b) 5 aa).

2. Dette toldkontingent er forbeholdt varer med oprindelse i de lande og territorier, som er opregnet i bilaget. Dog kan indførsler, som allerede er fritaget for

(1) EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 1.

toldafgifter ifølge en anden toldpræferenceordning indrømmet af Fællesskabet, ikke afskrives på disse toldkontingenter.

Med henblik på denne forordnings anvendelse fastlægges begrebet »varer med oprindelsesstatus« efter fremgangsmåden i artikel 14 i forordning (EØF) nr. 802/68.

Artikel 2

1. En første del på 36 000 tons fordeles mellem medlemsstaterne; kvoterne, der med forbehold af artikel 5 er gældende til 31. december 1978 udgør for medlemsstaterne følgende mængder:

Tyskland	7 380 tons,
Benelux	1 764 tons,
Frankrig	180 tons,
Italien	720 tons,
Danmark	684 tons,
Irland	360 tons,
Det forenede Kongerige	24 912 tons.

2. Den anden del på 9 000 tons udgør reserven.

Artikel 3

1. Såfremt en medlemsstat har udnyttet 90 % eller derover af sin oprindelige kvota, som fastsat i artikel 2 første afsnit — eller af samme kvota nedsat med den mængde, som er tilbageført til den tilsvarende reserve, såfremt artikel 5 har fundet anvendelse — trækker denne medlemsstat i det omfang, reservemængden tillader det, straks ved meddelelse til Kommissionen en anden kvota på 10 % af den oprindelige kvota, eventuelt afrundet til højere enhed.

2. Såfremt en medlemsstat efter at have opbrugt sin oprindelige kvota har udnyttet 90 % eller derover af den anden kvota, som den har trukket, trækker denne medlemsstat under de i stk. 1 nævnte betingelser en tredje kvota på 5 % af den første kvota, eventuelt afrundet til højere enhed.

3. Såfremt en medlemsstat efter at have opbrugt sin anden kvota har udnyttet 90 % eller derover af den tredje kvota, som den har trukket, trækker, denne medlemsstat under de samme betingelser en fjerde kvota, der er lig med den tredje. Denne fremgangsmåde anvendes indtil reserven er opbrugt.

4. Uanset stk. 1, 2 og 3, kan medlemsstaterne trække lavere kvoter end fastsat i disse stykker, hvis der er grund til at antage, at disse risikerer ikke at blive opbrugt. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de grunde, der har foranlediget dem til at anvende dette stykke.

5. Enhver medlemsstat kan, idet den giver Kommissionen meddelelse herom, begrænse den samlede mængde af sine tillægskvoter til 40 % af sin oprindelige kvota.

Artikel 4

De tillægskvoter, som trækkes i henhold til artikel 3, gælder indtil 31. december 1978.

Artikel 5

Medlemsstaterne tilbageører senest den 1. september 1978 den uudnyttede del af den oprindelige kvota, som den 15. august 1978 overstiger 20 % af den oprindelige mængde, til reserven. Medlemsstaterne kan tilbageføre en større mængde, hvis der er grund til at antage, at denne risikerer ikke at blive udnyttet.

Medlemsstaterne underretter senest den 1. september 1978 Kommissionen om de samlede indførsler af de pågældende varer, som har fundet sted til og med den 15. august 1978 og som er afskrevet på fællesskabskontingenterne, samt eventuelt den del af deres oprindelige kvoter, som de tilbageører til den tilsvarende reserve.

Artikel 6

Kommissionen fører regnskab over de af medlemsstaterne i medfør af artikel 2 og 3 åbnede kvoter og underretter hver enkelt om reservernes udnyttelsesgrad straks efter modtagelsen af meddelelserne.

Den underretter senest den 15. september 1978 medlemsstaterne om størrelsen af hver af reserverne efter de tilbageførsler, der er foretaget i henhold til artikel 5.

Den overvåger, at det træk, med hvilket en af reserverne opbruges, begrænses til den disponible restmængde, og angiver med henblik herpå den nøjagtige mængde til den medlemsstat, som foretager det sidste træk.

Medlemsstaterne træffer alle egnede foranstaltninger for, at åbningen af de tillægskvoter, som de har trukket i henhold til artikel 3, muliggør fortløbende afskrivninger på deres samlede andel i fællesskabstoldkontingenterne.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne garanterer de på deres område etablerede importører af de pågældende varer fri adgang til den kvota, som er tildelt dem.

2. Den faktiske udnyttelsesgrad af medlemsstaternes kvoter konstateres på grundlag af indførslerne af de pågældende varer, som er forevist i tolden med angivelse til fri omsætning — efter de pågældende varers toldværdi — og vedlagt et oprindelsescertifikat i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2.

3. En vare kan kun omfattes af toldkontingentet, hvis det i stk. 2 nævnte oprindelsescertifikat forevises inden datoen for genindførelse af opkrævning af told.

Artikel 8

Medlemsstaterne underretter månedligt Kommissionen om de indførsler af den pågældende vare, som faktisk er afskrevet på deres kvoter både i værdi udtrykt i regningsenheder og i mængde udtrykt i tons.

Artikel 9

Hvis Fællesskabet konstaterer, at de varer, der er omfattet af den i artikel 1 omhandlede ordning, importeres i Fællesskabet i sådanne mængder eller til sådanne priser at de skader eller truer med alvorligt at skade Fællesskabets producenter af tilsvarende varer eller direkte konkurrerende varer eller som skaber en ugunstig situation i AVS-staterne, kan opkrævning af told i Fællesskabet genindføres helt eller delvist for de pågældende varer over for de lande eller områder, som er årsag til denne skade. Sådanne foranstaltninger kan ligeledes træffes i tilfælde af alvorlig skade eller trussel om alvorlig skade, som er begrænset til en enkelt region i Fællesskabet.

Artikel 10

1. For at sikre anvendelsen af artikel 9 kan Kommissionen ved forordning beslutte at genindføre opkrævning af normal told i et nærmere angivet tidsrum.

2. I tilfælde af at Kommissionen er blevet anmodet af en medlemsstat om at gribe ind, skal den udtale sig inden for en frist af højst ti arbejdsdage regnet fra anmodningens modtagelse og underrette medlemsstaterne om de trufne foranstaltninger.

3. Enhver medlemsstat kan indbringe den af Kommissionen trufne foranstaltning for Rådet inden for en frist af ti arbejdsdage efter dagen for dens meddelelse. Sagens forelæggelse for Rådet har ikke opsættende virkning. Rådet træder straks sammen. Det kan med kvalificeret flertal ændre eller annullere den pågældende foranstaltning.

Artikel 11

Artikel 9 og 10 berører ikke anvendelsen af beskyttelsesklausuler, som er fastsat i medfør af den fælles landbrugspolitik, i henhold til traktatens artikel 43, eller i medfør af den fælles handelspolitik i henhold til traktatens artikel 113.

Artikel 12

Medlemsstaterne og Kommissionen indgår et snævert samarbejde for at denne forordning overholdes.

Artikel 13

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1978.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. november 1977.

På Rådets vegne
L. OUTERS
Formand

BILAG

Liste over udviklingslande og -territorier, der er omfattet af generelle toldpræferencer (1)

I. SELVSTÆNDIGE LANDE

660 Afghanistan
208 Algeriet
330 Angola
528 Argentina
453 Bahamas
640 Bahrain
666 Bangladesh
469 Barbados
284 Benin
675 Bhutan
516 Bolivia
391 Botswana
508 Brasilien
676 Burma
328 Burundi
302 Cameroun
247 Cap Verde
512 Chile
480 Colombia
375 Comorerne
436 Costa Rica
448 Cuba
600 Cypern
647 De forenede arabiske Emirater
456 Den dominikanske Republik
306 Det centralafrikanske Kejserdømme
338 Djibouti (tidl. Afar og Issa)
500 Ecuador
220 Egypten
272 Elfenbenskysten
428 El Salvador
334 Etiopien
815 Fiji
708 Filippinerne
318 Folkerepublikken Congo
314 Gabon
252 Gambia
276 Ghana
473 Grenada
416 Guatemala
260 Guinea
257 Guinea-Bissau
488 Guyana
452 Haiti
424 Honduras
664 Indien
700 Indonesien
612 Irak
616 Iran
464 Jamaica
628 Jordan
048 Jugoslavien
696 Kampuchea (Combodja)
346 Kenya
636 Kuwait
684 Laos
395 Lesotho
604 Libanon
268 Liberia
216 Libyen
370 Madagaskar
386 Malawi
701 Malaysia
667 Maldiverne
232 Mali
204 Marokko
228 Mauretanien
373 Mauritius
412 Mexico
366 Mocambique
803 Nauru
672 Nepal
432 Nicaragua
240 Niger
288 Nigeria
652 Nordyemen
649 Oman
662 Pakistan
440 Panama
801 Papua Ny Guinea
520 Paraguay
504 Peru
644 Qatar
066 Rumænien
324 Rwanda
311 Sao Tomé og Principe
632 Saudi-Arabien
248 Senegal
355 Seychellerne og tilhørende områder
264 Sierra Leone
706 Singapore
342 Somalia
669 Sri Lanka
224 Sudan
492 Surinam
393 Swaziland
728 Sydkorea
656 Sydyemen
608 Syrien
352 Tanzania
244 Tchad
680 Thailand
280 Togo
817 Tonga
472 Trinidad og Tobago
212 Tunesien
350 Uganda
524 Uruguay
484 Venezuela
819 Vest-Samoa
690 Vietnam
322 Zaïre
378 Zambia
310 Ækvatorialguinea
236 Øvre Volta

(1) Kodenummeret, der står foran benævnelsen på hvert af de ovenstående lande og territorier, er kodenummeret i Geonomenklaturen for 1977, udgivet af De europæiske Fællesskabers statistiske Kontor.

II. LANDE OG TERRITORIER

der hører under, administreres af eller hvis udenrigsforhold helt eller delvis varetages af medlemsstater af Fællesskabet eller tredjelande

808 Amerikansk Oceanien (1)

890 Australske områder af Antarktis

802 Australsk Oceanien (Christmasøen, Cocosøerne (Keeling), Heard- og McDonaldøerne, Norfolk)

421 Belize

413 Bermuda

890 Britiske områder af Antarktis

357 Britiske områder i Det indiske Ocean

812 Britisk Oceanien

703 Brunei

463 Caymanøerne

205 Ceuta og Melilla

457 De amerikanske Jomfruøer

202 De kanariske Øer

529 Falklandsøerne og tilhørende områder

822 Fransk Polynesien

044 Gibraltar

740 Hongkong

743 Macao

377 Mayotte

476 Nederlandske Antiller

814 New Zealandsk Oceanien (Cookøerne, Niue og Tokelauøerne)

809 Ny Caledonien og tilhørende områder

329 St. Helena og tilhørende områder

890 Franske dele af sydpolarområdet

454 Turks- og Caicosøerne

471 Vestindien

811 Wallis og Futuna

Bemærkning: Der kan senere blive tale om ændring af ovenstående lister på grund af forandringer i landes eller territoriers internationale status.

(1) De Stillehavsøer, der administreres af De forenede Stater, omfatter Guam, amerikansk Samoa (herunder Swains), Midwayøerne, øerne Johnston og Sand, øen Wake; øer under formynderskab: Carolinerne, Marianerne og Marshalløerne.